

מרכז המידע למודיעין ולטרור
על שם אלוף מאיר עמית

חדשות הטרור והסכסוך הישראלי-פלסטיני (14 – 21 בדצמבר 2010)

אתר פגיעת הרקטה, שנורתה ב-21 בדצמבר לעבר הנגב המערבי (באדיבות NRG, אדי ישראל, 20 בדצמבר 2010)

עיקרי הדו"ח

- נמשכת ה"התחממות" בנגב המערבי. השבוע אותרו 15 נפילות של פצצות מרגמה ונפילת רקטה בשטח ישראל. בתגובה תקף חיל האוויר מטרות מחבלים ברצועה. באחת מהתקיפות נהרגה חוליה בת 5 מחבלים (מהג'האד האסלאמי בפלסטין וועדות ההתנגדות העממית), אשר עמדה לשגר רקטות לעבר ישראל.
- נמשכת המתקפה הדיפלומטית של הרשות הפלסטינית לקידום ההכרה במדינה פלסטינית בגבולות 1967. מנגד, הסנאט האמריקני העביר החלטה המגנה הכרה חד-צדדית במדינה הפלסטינית, ותומכת בפתרון לסכסוך בדרך של מו"מ. בכירים פלסטינים, וביניהם יועצו המדיני של אבו מאזן, גינו את ההחלטה וטענו כי היא פוגעת באמינותה של ארה"ב ועלולה להגביר את הרגשות האנטי-אמריקניים באזור.

אירועים בולטים בשטח

רצועת עזה

ירי ופצצות מרגמה

■ השבוע אותרה נפילת רקטה, ב-21 בדצמבר. הרקטה נפלה בשטח המועצה האזורית חוף אשקלון. נערה נפצעה באורח קל.

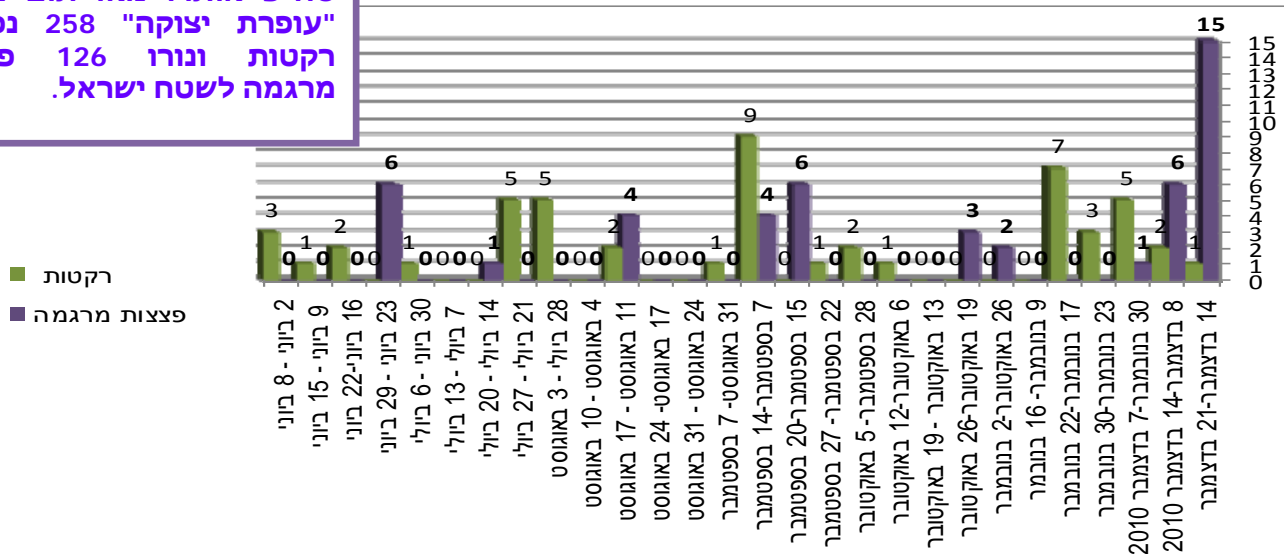
■ **השבוע אותרו נפילות של חמש עשרה פצצות מרגמה בנגב המערבי.** ב-20 בדצמבר נורו שתיים עשרה פצצות מרגמה, שנפלו בשטחים פתוחים במועצה האזורית אשכול. ב-19 בדצמבר שלוש פצצות מרגמה נפלו בשטחים פתוחים במועצות האזוריות אשכול וחוף אשקלון. לא היו נפגעים ולא נגרם נזק. וועדות ההתנגדות העממית נטלו אחריות על האירועים (אתר הזרוע הצבאית של וועדות ההתנגדות העממית, 19 ו-20 בדצמבר 2010).

הרקטה שנפלה בקיבוץ במועצה האזורית חוף אשקלון (באדיבות ערוץ 10, 21 בדצמבר 2010)

ירי רקטות ופצצות מרגמה לעבר יישובי הנגב המערבי¹

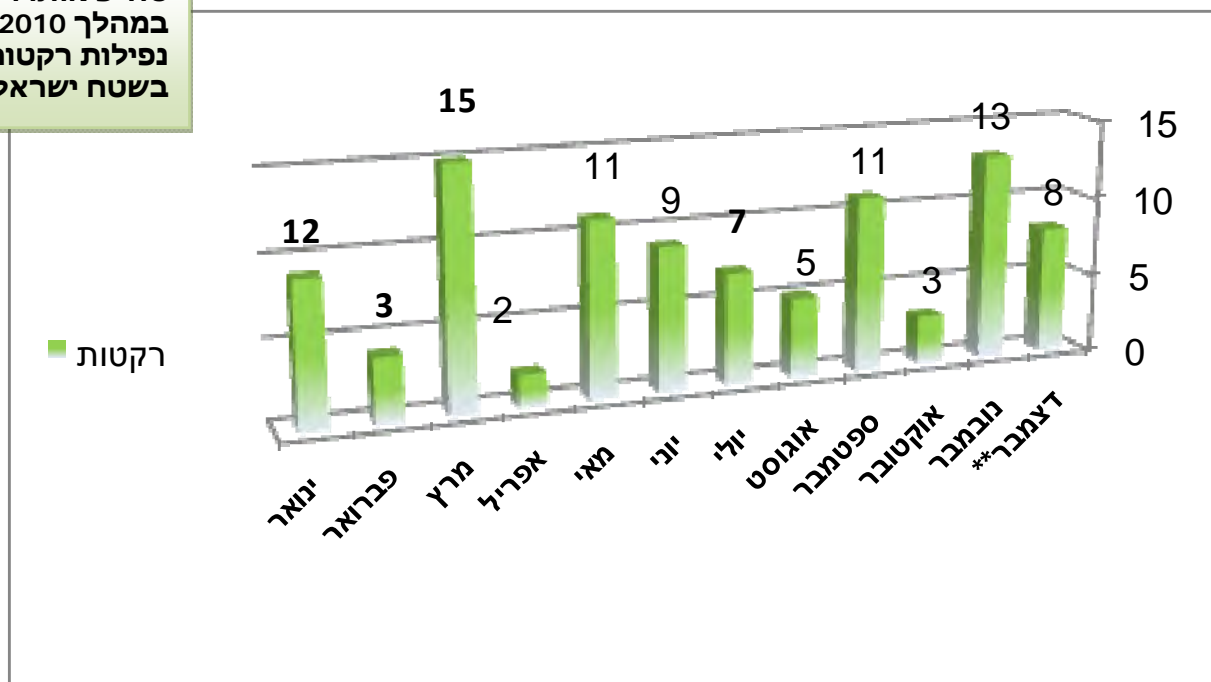
סה"כ אותרו מאז תום מבצע "עופרת יצוקה" 258 נפילות רקטות ונורו 126 פצצות מרגמה לשטח ישראל.

¹ בסטטיסטיקה לא נכללו נפילות של רקטות ופצצות מרגמה פצצות מרגמה שנפלו בשטח רצועת עזה.

ירי הרקטות ב-2010 בחתך חודשי

סה"כ אותרו
במהלך 2010 97
נפילות רקטות
בשטח ישראל

הערות:

1. מדובר בנפילות שאותרו בשטח ישראל וולא ברצועת עזה.
2. נכון ל-21 בדצמבר 2010
3. לאחרונה התבצעה בדיקה מחודשת של נתוני הגרפים, והם תוקנו ועודכנו.

תקיפות חיל האוויר

■ בתגובה לירי הרקטות ופצצות המרגמה תקף ב-20 בדצמבר חיל האוויר הישראלי שבעה יעדי טרור ברצועת עזה – חמש מנהרות, אתר לייצור אמצעי לחימה ומוקד טרור נוסף (אתר דובר צה"ל, 20 בדצמבר 2010).

■ ב-19 בדצמבר תקף חיל האוויר הישראלי חוליית מחבלים ובה חמישה פעילים, חברי הג'יהאד האסלאמי הפלסטיני וועדות ההתנגדות העממית, אשר נערכה לשיגור רקטות לעבר ישראל. כלי התקשורת הפלסטינים דיווחו כי חברי החוליה נהרגו (דובר צה"ל, 19 בדצמבר 2010; ערוץ 10, 19 בדצמבר 2010).

יהודה ושומרון

פעילות סיכול ומנע

■ צה"ל המשיך השבוע בפעולות הסיכול והמנע במסגרתן נעצרו חשודים בפעילות טרור והוחרמו אמצעי לחימה (אתר דובר צה"ל, 17 בדצמבר 2010).

■ שני פיגועי דקירה סמוך לירושלים:

- **ב-18 בדצמבר אירע פיגוע דקירה סמוך לבית שמש.** אזרחית ישראלית נפצעה קשה ואזרחית בריטית, אשר שהתה בארץ כתיירת, נהרגה. בשלב זה לא ברור האם מדובר בפיגוע על רקע לאומני.
- חייל צה"ל דיווח כי שלושה פלסטינים ניסו לדקור אותו סמוך לגבעת זאב, אך נמלטו לאחר שדרך את נשקו (YNET, 20 בדצמבר 2010).

■ נמשכו אירועי יידוי האבנים לעבר כלי רכב ישראלים ביהודה ושומרון ביניהם יצוינו:

- **20 בדצמבר** - יודו אבנים לעבר רכב ישראלי סמוך לאל ערוב (דרומית-מערבית לבית לחם).
- **16 בדצמבר** - אבנים יודו לעבר כלי רכב ישראלי סמוך לחלחול (צפונית לחברון). לא היו נפגעים, נזק נגרם לרכב (דובר צה"ל, 16 בדצמבר).
- **14 בדצמבר** - אבנים יודו לעבר רכב ישראלי סמוך לעזון (דרומית לקלקיליה). לא היו נפגעים, נזק נגרם לרכב (דובר צה"ל, 14 בדצמבר).

■ כמדי שבוע, התרחשו מספר הפגנות והפרות סדר אלימות במוקדי החיכוך המוכרים:

ב-17 בדצמבר התקיימו הפגנות בכפרים **בלעין ונעלין** (מערבית לראמאללה) ו**בנבי צלאח** (צפונית מערבית לראמאללה). במהלכן התקהלו פלסטינים, אזרחים ישראלים ומתנדבים זרים ויידו אבנים לעבר כוחות הביטחון הישראליים (אתר דובר צה"ל, 17 בדצמבר 2010).

■ **בנוסף, בשבת ה-18 בדצמבר** התקבלו עשרות פלסטינים **סמוך לבית אומר** (דרומית מערבית לבית לחם) ויידו אבנים לעבר כוחות הביטחון הישראליים (דובר צה"ל, 18 בדצמבר).

ההתפתחויות ברצועת עזה

המצב במעברים

■ **השבוע עברו בין 181 ל-270 משאיות סחורה לרצועת עזה.** כמו כן עבר ארבע משאיות הנושאות תותי שדה ופרחים לייצוא משטח רצועת עזה לשטח ישראל (מתאם פעולות הממשלה בשטחים, 20 בדצמבר 2010).

■ במסגרת הקלות לקראת חג המולד **תאפשר ישראל ל-500 נוצרים מרצועת עזה,** בני 35 ומעלה, **להיכנס לישראל ולשטחי יהודה ושומרון לצורך ביקור משפחותיהם** (אתר מתאם פעולות הממשלה בשטחים, 19 בדצמבר 2010).

חמאס מגנה את אונר"א בעקבות ביקור משלחת נערים פלסטינים בארה"ב

■ משלחת מטעם אונר"א שכללה 15 נערים פלסטינים, אשר הצטיינו בלימודי זכויות האדם, יישוב סכסוכים וסובלנות בבתי הספר של אונר"א ברצועה, ביקרה בארצות הברית. במהלך הביקור נפגשה המשלחת עם חברי קונגרס, נחשפה לאורח החיים האמריקני וביקרה בתערוכה בנושא השואה. הביקור צולם והוצג בסרט תיעודי אשר זכה באחרונה בפסטיבל בין לאומי. בעקבות זאת, הרשות לענייני פליטים בממשל חמאס גינתה את הביקור והביעה תקווה כי אונר"א "לא יחזור על כך בעתיד" (אתר אונר"א, 21 בדצמבר 2010);

■ הגינוי מהווה **ביטוי נוסף למערכה שמנהל חמאס נגד אונר"א סביב אופי החינוך של ילדי הרצועה.** מערכה זו כללה ניסיונות למנוע מתלמידים להשתתף במחנות הקיץ ובבתי הספר של אונר"א, כולל באמצעות שימוש בכוח, הצתת והשחתת המחנות שלו, או ניסיונות למנוע הוראת זכויות האדם, כפי שהוגדרו בהחלטות האו"ם, במערכת החינוך של אונר"א. כך למשל, בספטמבר 2009, בעקבות ידיעות על תכניות לכלול לימודי שואה בתכנית הלימודים של בתי הספר של אונר"א ברצועה, יצא חמאס במסע גינויים תקשורתי רחב היקף, אשר כלל הכחשות של השואה והתייחסות אליה כ"שקר" אשר "טרם הוכח מבחינה מדעית" ונועד לחזק את הלגיטימיות של הכיבוש הישראלי של "פלסטין"².

² להרחבה אודות העימות בין חמאס לבין אונר"א בתחום החינוך ברצועה והוראת השואה בפרט, ראה לקט מרכז המידע מיום 6 בספטמבר 2009 בנושא "המאבק על אופי החינוך ברצועת עזה: חמאס יוצאת במתקפה נגד אונר"א על רקע ידיעות בדבר כוונתה לשלב לימודי שואה בתכנית הלימודים בבתי הספר שלה ברצועת עזה. זאת, כחלק מהמאבק שמנהלת חמאס לבלעדיות על מערכת החינוך ברצועה ולהטמעת האידיאולוגיה האסלאמית-רדיקאלית, ערכי השנאה לישראל והמאבק המזוין נגדה בתוכניות הלימודים" ומיום 14 בספטמבר 2010 בנושא: "גם בקיץ 2010 שילבו מחנות הקיץ של חמאס ברצועה אינדוקטרינציה אסלאמית - פוליטית ואימונים סמי-צבאיים, לצד פעילויות חברתיות. בלטו השנה גילויי הזדהות עם תורכיה על רקע המשט. כמידי שנה מחנות הקיץ של אונר"א, שחמאס רואה בהם "מתחרים", היו נתונים להתנכלויות מצד גורמים אסלאמיים קיצונים"

חמאס מצרה את רגלי הארגונים הסלפיים ברצועה

■ בכירים בארגונים האסלאמיים-הסלפיים, המזוהים עם הג'האד העולמי³, טוענים כי יחסיהם עם חמאס מתוחים מאד, **על רקע רצונם להמשיך ולירות רקטות לעבר ישראל**, בעוד חמאס מנסה למנוע זאת מהם. לטענתם, חברי הארגונים נתונים ל"רדיפה, מעצרים ואיומים על חייהם". חמאס, לטענתם, מונעת את איחוד הארגונים הסלפיים ברצועה, דבר אשר יהווה "**התחלה לכינון אמירות אסלאמית**", והם מאשימים את חמאס בבגידה בעקרונותיה. כמו כן הם מציינים כי חמאס מבצעת מעצרים ומעקבים כנגדם במהלך "פעולות ג'האדיות חשובות", מפריעה לשגרת חייהם ועוצרת רבים מאנשיהם (AFP, 16 בדצמבר 2010).

■ **האשמות אלה מבטאות את יחסיה המתוחים של חמאס עם ההתארגנויות הסלפיות-ג'האדיות, בעיקר מאז העימות האלים ביניהם ב-14 באוגוסט 2009**⁴. המתיחות נסובה, בין השאר, סביב סירובן של ההתארגנויות הסלפיות-ג'האדיות להתאים את פעילותן נגד ישראל למדיניות הירי המרוסנת של חמאס. חמאס חשה עצמה מאויימת מהתגברות היקף פעילותן והשפעתן של ההתארגנויות אלה, הגם שאין בכוחן לערער את שליטתה ברצועה.

התהליך המדיני

נמשכת המתקפה הדיפלומטית של הרשות הפלסטינית להשגת הכרה בין לאומית במדינה פלסטינית בגבולות 1967 ולגינוי ישראל באו"ם

■ **הרשות הפלסטינית ממשיכה בפעילות דיפלומטית שמטרתה השגת הכרה ממדינות נוספות. במסגרת זו:**

- **צא'אב עריקאת**, ראש מחלקת המו"מ באשף שלח איגרת לשרת החוץ של האיחוד האירופי קתרין אשטון, בה ביקש כי מדינות האיחוד יכירו במדינה פלסטינית בגבולות 1967. איגרות דומות נשלחו, לטענת הפלסטינים, לכל המדינות החברות באו"ם. כמו כן, נשלחו איגרות למדינות המערב בבקשה להעלות את דרג הנציגויות הפלסטיניות בהן לדרג של שגרירויות (אלחיאת, 17 בדצמבר 2010).
- **נביל שעת'**, חבר הוועד הפועל של אש"ף, נפגש עם שגרירים ממדינות אירופה, ובהן צרפת, בריטניה, שוודיה ודנמרק והעביר להם בקשות להכרה במדינה פלסטינית בגבולות 1967 (מען, 16 בדצמבר 2010). בהמשך נפגש שעת' עם שר החוץ של מלטה (ופא, 16 בדצמבר 2010).
- **צא'אב עריקאת**, ראש מחלקת המו"מ באשף, ציין כי הפעילות להכרה של מדינות העולם במדינה פלסטינית **הינה חלק ממדיניותו של אבו מאזן**, שמטרתה "להשיב את פלסטין למפה" והיא מתנהלת במקביל לתהליך השלום. לדבריו לא מדובר בצעד חד-צדדי

³ סלפיה: זרם באסלאם הדוגל בקיום מצוות הדת על פי הדרך המיוחסת לדורות הראשונים של האסלאם, המהווים דוגמא למוסלמים.

⁴ ראו לקט מרכזי המידע מה-31 באוגוסט 2009: "[חמאס מעצימה את מאבקה נגד ההתארגנויות ג'האדיות-סלפיות המזדהות עם אלקאעדה ומנסות לאתגר את שלטונה ברצועת עזה...](#)"

פלסטיני, אלא בהמשך ישיר של הכרזת העצמאות הפלסטינית משנת 1988. הוא אמר כי מאמצי הפלסטינים מתמקדים כעת במספר מדינות באיחוד האירופי, יפן, דרום קוריאה, אוסטרליה, ניו זילנד ומדינות צפון ומרכז אמריקה (אלערביה, 18 בדצמבר 2010).

■ במקביל, מקדמת הרשות הפלסטינית מהלכים לגיוני ישראל באו"ם. **אבו מאזן**, יו"ר הרשות הפלסטינית, מסר כי הוא מקדם פניה למועצת הבטחון של האו"ם על ידי מדינות ערב, המדינות הבלתי מזדהות ומדינות האסלאם, על מנת שהמועצה תקבע כי ההתנחלויות אינן חוקיות (אלראי, 19 בדצמבר 2010). **ריאצי מנצור**, המשקיף הפלסטיני באו"ם, אישר כי בהוראתו של אבו מאזן הוא עומד בקשר עם חברות מועצת הביטחון על מנת שאלה תאשרנה החלטה אשר קוראת לישראל להפסיק את הבניה בהתנחלויות (צות אלערב, 16 בדצמבר 2010).

הסנאט האמריקני גינה את ההכרה החד-צדדית של מספר מדינות בעולם במדינה פלסטינית בגבולות 1967

■ בעקבות הכרתן של כמה ממדינות דרום אמריקה במדינה פלסטינית, העביר הסנאט האמריקני החלטה, אשר מגנה נקיטת צעדים חד-צדדיים "להכרזה או הכרה" במדינה פלסטינית, ותומכת בהשגת פיתרון לסכסוך בדרך של מו"מ. הסנאט דחק ברשות הפלסטינית לחדול ממאמציה בכיוון זה (AFP, 16 בדצמבר 2010).

■ בכירים פלסטינים גינו בחריפות את ההחלטה:

- **נמר חמאד**, יועצו המדיני של אבו מאזן, טען כי החלטת הסנאט מהווה "העדפה של האינטרסים הפנימיים האמריקנים" על פני עמדתה של הקהילה הבין לאומית. הוא הביע צער על עמדה זו אשר מציבה את ארה"ב "לבדה" לצד ישראל, תוך התכחשות ל"זכותו" של העם הפלסטיני להגדרה עצמית. הוא הוסיף כי ההטיה האמריקנית ה"מוחלטת" לטובת ישראל עלולה להגביר את הרגשות האנטי-אמריקניים באזור (ופא, 16 בדצמבר 2010).
- **הועד הפועל של אש"ף**, בהודעה לעיתונות, גינה את ההחלטה וכינה אותה "גסת רוח ואכזרית". בהודעה הודגש כי ההחלטה "מחלישה את האמינות של ארה"ב ומציבה אותה נגד העולם". על פי ההודעה, הכרה במדינה פלסטינית בגבולות 1967, שבירתה ירושלים, היא הדרך היחידה למנוע "אפשרויות הרוח אסון" באזור (ופא, 16 בדצמבר 2010). מזכיר הועד הפועל, **יאסר עבד רבה**, הדגיש כי ההחלטה לא תמנע מהפלסטינים לפנות למועצת הבטחון בעניינם (רדיו קול פלסטין, 16 בדצמבר 2010).

הודעת ועדת המעקב הערבית

■ **ועדת המעקב אחרי יוזמת השלום** של הליגה הערבית התכנסה ב-15 בדצמבר 2010. בהודעת הסיכום שלה היא הטילה על ישראל את האשמה על כשלון תהליך המו"מ שהחל בספטמבר 2010 וטענה כי הדרך היחידה הפתוחה כעת, בעקבות "כשלון הממשל האמריקני", היא "**הכרזה מיידית וברורה שהגבול בין שתי המדינות יהיה קו יוני 1967**". הועדה הדגישה

בהודעתה כי כל סידור בטחוני חייב לכלול נסיגה "מלאה וכוללת" מהשטחי יהודה ושומרון וסיום של כל נוכחות צבאית ישראלית בשטחים אלה (ופא, 15 בדצמבר 2010).

■ **חמאס ניצלה את ההודעה** על מנת לנגח את הרשות הפלסטינית: **מחמד אלוהאר**, חבר הלשכה המדינית של חמאס, הכריז כי הודעת ועדת המעקב מעידה על כשלון של הרשות וקרא להפסקת המו"מ עם ישראל ולהתנערות מכל מי שממשיך אותו (Palestine-info, 16 בדצמבר 2010). **עלי ברכה**, נציג חמאס בלבנון, הצהיר כי הודעת ועדת המעקב של הליגה הערבית הינה "הכרה בכך שדרך ההסדר נכשלה". לטענתו על **חמאס והרשות הפלסטינית לחזור ל"אחדות [סביב] ההתנגדות"**, **במיוחד ההתנגדות המזוינת**, שכן "האויב הציוני" מבין רק כוח (ערוץ אלעאלם, 16 בדצמבר 2010)

הצהרות תמיכה במו"מ של אבו מאזן וסלאם פיאצ'

■ **מנגד, אבו מאזן**, יו"ר הרשות הפלסטינית, אירח בראמאללה משלחת של כמאה ישראלים, ובהם חברי כנסת מטעם המפלגות "קדימה", "העבודה" ו"מרץ", פעילי "הליכוד" וחברי הכנסת לשעבר עמרם מצנע ואפרים סנה. בנאומו באירוע הדגיש אבו מאזן כי הפלסטינים "מוכנים לדבר כמה שיותר" וכי **הפתרון היחיד לסכסוך הינו מו"מ**. הוא הוסיף, כי נעשה שינוי תפיסתי מאלימות לאי אלימות וכי הוא אינו מעוניין בשפיכות דמים (ופא, 19 בדצמבר 2010).

אבו-מאזן (מימין) ועמרם מצנע בעת ביקור המשלחת הישראלית בראמאללה (ופא, 19 בדצמבר 2010)

■ **סלאם פיאצ'**, ראש הממשלה הפלסטינית, הדגיש, בראיון לערוץ 2 הישראלי, **כי אין סיבה להתיימש מהמו"מ** וקרא לנהל מו"מ רציני תוך התמקדות בסוגיות הליבה. לטענתו, הפלסטינים אינם מעוניינים בהקמת "ישות" פלסטינית באופן חד-צדדי והעם הפלסטיני הבין כי **"החירות אינה יכולה להתמש דרך אלימות"** (ערוץ 2, ישראל, 18 בדצמבר 2010).

אסמעיל הניה קורא להשמדת ישראל

■ **אסמעיל הניה**, ראש ממשל חמאס הצהיר, בנאומו לרגל יום השנה ה-23 לייסוד חמאס, כי חמאס דבקה בעמדתה שלא להכיר בישראל. הוא העריך כי "ישראל נמצאת בנסיגה" וכי בקרוב יסתיים כיבושה של "פלסטין" הוא **הדגיש כי לא מדובר רק בגדה המערבית, עזה וירושלים**,

אלא בפלסטין "מהים לנהר ומראש הנקרה לרפיה". לדבריו, חמאס נמצאת במרכז מגמת ההתעוררות האסלאמית, כחלק מההתנגדות של האומה האסלאמית "באפגניסטן, עיראק [ו]סומליה". (טלוויזיית אלקדס, 14 בדצמבר 2010).

המשטים לרצועת עזה

השיירה האסיאנית הגיעה לסוריה דרך תורכיה ואיראן⁵

■ השיירה האסיאנית, שיצאה ב-5 בדצמבר מהודו, הגיעה לתורכיה ב-17 בדצמבר ונתקבלה על ידי נציגים בכירים מארגון ה-IHH, אשר ככל הנראה פרס חסותו על במהלך שהותה במדינה. השיירה ביקרה בכמה מחוזות במזרח תורכיה. מעבר השיירה לא זכה לכיסוי תקשורתי נרחב בתורכיה, למעט כיסוי באתר IHH, במקומונים של המחוזות בהם ביקרה, ובעיתונות התורכית האסלאמיסטית.

■ בעיר דיארבקיר התקיים לכבוד השיירה טקס בנוכחותו של ראש ארגון IHH, בולנט ילדרים. **הקהל נשא את דגלי פלסטין ושלטים התומכים בחמאס**, וכן פוסטר ועליו תמונתו של אחד מהרוגי ה-Mavi Marmara אשר נטען כי הינו "צאצא של צלאח א-דין". ילדרים הדגיש בנאומו כי כעת על ישראל להתעסק עם "כל הצלאח א-דינים" והדגיש כי IHH עומד לצידם של המדוכאים בכל מקום: "בתורכיה, בכורדיסטאן, בקווקז ובבוסניה" (Diyarbakirsoz.com, 19 בדצמבר 2010).

■ **השיירה מונה עתה 115 פעילים מ-22 מדינות**. על פי טענת בשאר אלדין אלשרקי, נציג המשלחת ההודית בשיירה, **שבעה חברים בפרלמנט האיראני הצטרפו לשיירה**. עם זאת לא ברור לנו האם וכמה אזרחים תורכים הצטרפו אליה (סאנא, 18 בדצמבר 2010). מכל מקום, **ב-20 בדצמבר עזבה השיירה את תורכיה והגיעה לדמשק**, משם היא צפויה להגיע לנמל לאד'קיה (PressTV, 20 בדצמבר 2010; תשרין, 21 בדצמבר 2010).

⁵ להרחבה אודות השיירה ראו לקט מרכז המידע מיום 6 בדצמבר 2010 בנושא: "[שיירה מהודו וממדינות אסיה נוספות](#), עומדת לצאת מניו דלהי - בימים אלה ולהגיע לרצועת עזה דרך אלעריש בסוף דצמבר. בקרב המשתתפים בולטים פעילי שמאל קיצוני ופעילים אסלאמיים, אליהם חברו פעילי זכויות אדם. למארגני השיירה זיקה ל-FGM, ארגון על במערב הממלא תפקיד מפתח בארגון המשטים לרצועת עזה. אותם פעילים גם משולבים בתעמולה אנטי-ישראלית וביוזמות להחרמת ישראל בהודו", ולקט מיום 15 בדצמבר 2010: "[פעילי השיירה האסיאנית הגיעו לאיראן, שם התקבלו בטקס ממלכתי על ידי הנשיא ובכירי המשטר האיראני...](#)"

מבחר תמונות משהות השיירה בתורכיה

מימין: תורכים מקבלים את פני השיירה בעיר דיארבקיר. משמאל: ראש ארגון IHH, בולנט ילדרים, נואם בטקס קבלת פני השיירה (אתר IHH, 20 בדצמבר 2010).

למעלה מימין: כאפיה ועליה מסגד אלאקצא ודגל פלסטין על צווארו של אחד ממשתתפי השיירה ההודית העושה דרכה לרצועת עזה ונמצאת כעת בתורכיה. על גבי הגאפיה מופיעות הכתובות "ירושלים שלנו" ו"הו ירושלים, הנה אנו באים" (אתר IHH, 19 בדצמבר 2010).

שלטים הקוראים להשמדת ישראל ולאחדות המוסלמים שהונפו בעת הטקס לכבוד השיירה שנערך בעיר דיארבאקיר. למעלה: " כל מקום הוא פלסטין, כל מקום מהפיכה" ושלט המזכיר את קרב חייבר, בו הרגו צבאות האסלאם בשבטים יהודים שהתנגדו למחמד והכפירו אותם למרות האסלאם. מימין: פוסטר של שיח' יאסין, מייסד חמאס, ומתחתיו כרזה "מוסלמי מתי תתעורר". משמאל: "הלאה ישראל, לכי לעזאזל" (אתר IHH, 20 בדצמבר 2010)

שיירות נוספות

■ **פעילות ECESG:** ארגון הקמפיין האירופי להסרת המצור מעל עזה (ECESG) ממשיך בהכנותיו לארגן משט משודרג לרצועת עזה המכונה "צי החירות 2". **ראמי עבדה**, מתאם ECESG, מסר כי נבחנת אפשרות לפצל את המשט לשני ציים, בשל ריבוי המשתתפים, וטען כי הצי "יפתיע רבים". לדבריו במשט צפויות להשתתף ספינות מצרפת, שוויץ, בריטניה, גרמניה, איטליה, הולנד, נורבגיה, שוודיה ויוון וכן משתתפים מירדן, אלג'יריה וכווית. הוא ציין כי המאוי מרמרה תשתתף גם היא במשט (אלאקצא, 15 בדצמבר 2010).

■ **השתלבות איטליה במשט האירופי:** ארגון בשם **Italy's Palestine Forum Group** הודיע על כוונתו להשיק משט סיוע לרצועת עזה. להערכתנו מדובר במשט שישתלב ב"צי החירות 2" (PressTV, 19 בדצמבר 2010).

■ **משט ספרדי:** 3 פעילים ספרדים אשר שהו על המאוי מרמרה חנכו אנדרטה לזכר הרוגי המשט והכריזו על כוונתם לשלוח שתי ספינות סיוע לרצועת עזה, להערכתנו מדובר במשט "צי החירות 2" (Yenisafak, 19 בדצמבר 2010).